

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю „ПАРАД МЕДІА“ щодо офіційного тлумачення положень статей 40, 43 Закону України „Про авторське право і суміжні права“

м. К и ї в
17 квітня 2014 року
№ 53-у/2014

Справа № 2-47/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого, доповідача,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю „ПАРАД МЕДІА“ щодо офіційного тлумачення положень статей 40, 43 Закону України „Про авторське право і суміжні права“ від 23 грудня 1993 року № 3792–XII (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 13, ст. 64) з наступними змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Бауліна Ю.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „ПАРАД МЕДІА“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 40, 43 Закону України „Про авторське право і суміжні права“ від 23 грудня 1993 року № 3792–ХІІ з наступними змінами (далі – Закон), які регулюють майнові права виробників фонограм і виробників відеограм та порядок використання фонограм і відеограм, опублікованих з комерційною метою, в аспекті таких питань:

– чи має право суб’єкт авторського права та суміжних прав укласти ліцензійні договори та отримувати винагороду (роялті) за передачу прав на використання фонограм і відеограм, опублікованих з комерційною метою;

– чи належить до прав суб’єктів суміжних прав виключне право дозволяти чи забороняти публічне виконання об’єктів суміжних прав іншим особам.

Необхідність в офіційному тлумаченні положень статей 40, 43 Закону Товариство обґрунтовує законодавчою неврегульованістю питання наявності права суб’єкта суміжних прав дозволяти чи забороняти публічне виконання об’єктів суміжних прав іншим особам, а також неоднозначним, на його думку, застосуванням судами України вказаних положень Закону. На підтвердження цього до конституційного звернення долучено копії рішення господарського суду міста Києва від 12 березня 2010 року та ухвали цього суду від 17 серпня 2009 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв’язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 9 квітня

2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до статті 150 Основного Закону України до повноважень Конституційного Суду України належить, зокрема, офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання прагне з'ясувати можливість виникнення у нього права на отримання винагороди (роялті) за передачу прав на використання фонограм і відеограм, опублікованих з комерційною метою, за наявності згоди виробника фонограм і відеограм. Однак таке питання вже врегульовано у законодавстві, зокрема в частині другій статті 40 Закону, статтях 426, 427, 1107–1111, 1114 Цивільного кодексу України передбачено право укладання суб'єктами суміжних прав ліцензійних договорів, до суттєвих умов яких віднесено врегулювання питання отримання зазначеними суб'єктами винагороди (роялті).

Крім того, з матеріалів конституційного звернення вбачається неврегульованість у чинному законодавстві питання належності суб'єкту суміжних прав виключного права дозволяти чи забороняти іншим особам публічне виконання об'єктів суміжних прав.

Законодавче врегулювання прав та обов'язків суб'єктів суміжних прав належить до повноважень Верховної Ради України, яка здійснює їх шляхом внесення змін та доповнень до законів України. Згідно зі статтею 150 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить лише офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Таким чином, порушені в конституційному зверненні питання непідвідомчі Конституційному Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. Конституційний Суд України зазначав, що конституційне звернення має бути внесено особою, яка є суб'єктом відповідних конституційних прав і свобод та має підстави стверджувати про їх порушення або можливість порушення внаслідок неоднозначного застосування положень Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, а тому прагне отримати офіційну інтерпретацію норм, які були застосовані при розв'язанні спірних правовідносин, з метою забезпечення реалізації чи захисту своїх прав та свобод (ухвали від 31 травня 2011 року № 15-у/2011, від 3 квітня 2014 року № 46-у/2014).

Долучені до конституційного звернення матеріали дають підстави для висновку, що судові рішення, на які посилається Товариство, ухвалювалися у справах інших юридичних осіб і не стосуються його конституційних прав.

Таким чином, у Товариства відсутнє встановлене Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“ право на конституційне звернення щодо офіційного тлумачення положень статей 40, 43 Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 1 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 45, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю „ПАРАД МЕДІА“ щодо офіційного тлумачення положень статей 40, 43 Закону України „Про авторське право і суміжні права“ від 23 грудня

1993 року № 3792–XII з наступними змінами на підставі пунктів 1, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – відсутність встановленого Конституцією України, цим законом права на конституційне звернення та непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ